नारदोगतः॥ तयोर्बोधनमारेभेकराग्रेणविमर्दयन्॥ २५ ॥ मुखंसंयोज्यकर्णांतेशब्दमुच्चैःसमुच्चरन्॥ ज्ञानप्रबु
द्ध्यतांशीघ्रंरेवैराग्यप्रबुद्ध्यताम्॥ २६ ॥ वेदवेदांतघोषैश्चगीतापाठैर्मुहुर्मुहुः॥ बोध्यमानौतदातेनकथंचिच्चोत्थि
तौबलात्॥ २७॥ नेत्रैरनवलोकंतौजृंभंतौसालसावुभौ॥ बकवत्पलितौप्रायःशुष्ककाष्ठसमांगकौ॥ २८॥ क्षुत्क्षा
मौतौनिरीक्ष्यैवपुनःस्वापपरायणौ॥ ऋषिश्चिंतापरोजातःकिंविधेयंमयेतिच॥ २९ ॥ अहोनिद्राकथंयातिवृद्धत्वं
चमहत्तरम्॥ चिंतयन्नितिगोविंदंस्मारयामासभार्गव ॥ ३० ॥ व्योमवाणीतदैवाभून्माऋषेखिद्यतामिति॥ उद्य
मःसफलस्तेतुभविष्यतिनसंशयः॥ ३१ ॥ एतदर्थंतुसत्कर्मसुरर्षेत्वंसमाचर ॥ तत्तेकर्माभिधास्यंतिसाधवःसाधु
भूषणाः॥३२॥ सत्कर्मणिकृतेतस्मिन्सनिद्रावृद्धताऽनयोः ॥ गमिष्यतिक्षणाद्भक्तिःसर्वतःप्रसरिष्यति॥ ३३॥
इत्याकाशवचःस्पष्टंतत्सर्वैरपिविश्रुतम्॥ नारदोविस्मयंलेभेनेदंज्ञातमितिब्रुवन्॥३४॥ नारदउवाच अन
याकाशवाण्याऽपिगोप्यत्वेननिरूपितम् ॥ किंवातत्साधनंकार्यंयेनकार्यंभवेत्तयोः ॥ ३५ ॥ क्वभविष्यंतिसंतस्ते
कथंदास्यंतिसाधनम्॥ मयाऽत्रकिंप्रकर्त्तव्यंयदुक्तंव्योमभाषया ॥ ३६ ॥ सूतउवाच तत्रतावपिसंस्थाप्य
निर्गतोनारदोमुनिः॥ तीर्थंतीर्थंविनिष्क्रम्यपृच्छन्मार्गेमुनीश्वरान्॥ ३७॥ वृत्तांतःश्रूयतेसर्वैःकिंचिन्निश्चित्यनो
च्यते॥ असाध्यंकेचनप्रोचुर्दुर्ज्ञेयमितिचापरे ॥ ३८ ॥ मूकीभूतास्तथाऽन्येतुकियंतस्तुपलायिताः॥ हाहाकारोम
हानासीत्त्रिलोकीविस्मयावहः ॥ ३९॥ वेदवेदांतघोषैश्चगीतापाठैर्विबोधितम् ॥ भक्तिज्ञानविरागानांनोदति
ष्ठत्त्रिकंयदा॥ ४०॥ उपायोनापरोऽस्तीतिकर्णेकर्णेऽजपन्जनाः॥ योगिनानारदेनापिस्वयंनज्ञायतेतुयत्॥४१॥
तत्कथंशक्यतेवक्तुमितरैरिहमानुषैः॥ एवंऋषिगणैःपृष्टैर्निर्णीयोक्तंदुरासदम्॥४२॥ ततश्चिंतातुरःसोऽथबदरीव
नमागतः॥ तपश्चरामिचात्रेतितदर्थंकृतनिश्चयः ॥ ४३ ॥ तावद्ददर्शपुरतःसनकाद्यान्मुनीश्वरान्॥ कोटिसूर्यस
माभासानुवाचमुनिसत्तमः॥ ४४॥ नारदउवाच इदानींभूरिभाग्येनभवद्भिःसंगमःस्थितः॥ कुमारावद
तांशीघ्रंकृपांकृत्वाममोपरि॥४५॥ भवंतोयोगिनःसर्वेबुद्धिमंतोबहुश्रुताः॥ पंचहायनसंयुक्ताःपूर्वेषामपिपूर्वजाः